

Ministerium for miljøforurening?

Af Jørn
Rasmussen
Pileallé 5,
Vordingborg

15.01.91
J.P.

I DANMARK har vi den lovgivende-, udøvende- og dømmende magt. Når denne tredeling mister sin autoritet og bliver besat med mennesker, der ikke er deres opgave voksen, opstår der private og halvofficielle interessegrupper, hvoraf kan nævnes Dansk Naturfredningsforening, Dansk Flygtningehjælp og Miljøministeriet.

Mange har nok gennemskuet, hvilken skadelig indflydelse Naturfredningsforeningen og Flygtningehjælpen har pådraget det danske samfund via deres lobbyvirksomhed.

Lidt mere kompliceret

forholder det sig med Miljøministeriet. Det blev oprettet i 1972, primært for at forhindre problemer med stigende spildevandsforurening. I de forløbne 18 år har det bredt sig til et mangelvedet uhyre.

Af eksempler kan nævnes følgende:

Planstyrelsen, der er en underafdeling i Miljøministeriet, planlagde i begyndelsen af 70'erne udviklingen med den forudsætning, at 1200 indbyggere ville være den mindste enhed for lokale bycentre, hvor der fortsat skulle være skole og dagligvarebutik. Det kan nok indirekte forklare, at de skoler og dagligvarebutikker, man ikke har fået nedlagt endnu, går en vanskelig tid i møde.

På spildevandsområdet har man rørlagt de åbne grøfter, sammenblandet regnvand og husspildevand, for til sidst at samle det hele i store rensningsanlæg. Alt dette har medført, at man får problemer med den stærke koncentration af næringssalte og de enorme slamdepoter, som før eller siden skal tilbage til naturens kredsløb. På dette område skulle ministeriet omdøbes til Miljøforureningsministeriet for at være mere dækkende for, hvad de beskæftiger sig med.

På andre områder, hvor der bliver opkrævet miljøafgifter, bliver midlerne brugt til bl. a. at opkøbe landbrugsjord, hvor man vil plante skov. Specielt i Jylland er det i nogle områder et problem, da landbrugsjorden dermed stiger i pris, så landmænd ikke har råd til at opkøbe og drive almindeligt landbrug.

Stat i staten

Af ovenstående må det kunne udledes, at Miljømi-

nisteriet har udviklet sig til en stat i staten, som ingen behøver at respektere. Derfor siger FRP: Den, der forurener, skal selv bære de fulde omkostninger ved at rense op efter sig, og af næringssaltene er fosfor langt den største synder i vandmiljøet. Landbruget behøver ikke at have dårlig samvittighed på dette område, blot de er opmærksom på at uddele husdyrgødningen i perioder, hvor afgrøderne har den største næringsstofoptagelse.

Med ovenstående vil jeg anbefale alle, der sidder og skal træffe afgørende beslutninger på miljøområdet, om hellere at bruge den sunde fornuft end lytte til Miljøministeriet.

Specielt er mange kommunalpolitikere blevet vildledt af de planlægningsivrige centralister. Jeg troede kun, det var svenskere og tyskere, der var meget autoritetstro, men smitten har åbenbart bredt sig til Danmark.